

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnine velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta raznerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 krov, za Ameriko pa 6 krov; za drugo ozemlje se naročnično z ozirom na visokost postaviti. Naročnino je plati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnost se nahaja v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Štev. 16.

V Ptiju v nedeljo dne 21. aprila 1907.

VIII. letnik.

Somišljeniki, pozor!

V nedeljo, 21. aprila ob 9. uri dopoldne se vriši v veliki dvorani "kazine" (Vereinshaus)

v Ptiju

velik volilni shod.

Vabljeni so vši somišljeniki ptujskega okraja.

* * *

V nedeljo, 21. aprila ob 4. ure popoldne se vriši v gostilni Škorčič poprej Hafner

v Ormužu

velik volilni shod.

Vabljeni so vši somišljeniki in prijatelji ormužkega okraja.

Pridite polnoštevilno!

Strankarsko vodstvo "Napredne zvezze"

Naši kandidatje.

Naš kandidat za volilni okraj Ptuj-Ormuž, to je za vse občine, ki spadajo v sodniški okraj Ptuj ali v sodniški okraj Ormuž, je gospod

Josef Ornig

veleposestnik v Ptiju.

Mi naglašamo, da se g. Ornig ni silil v to kandidaturo, da se je jo branil, ker ima itak dovolj posla, — ali želja vseh zaupnikov je bila, da postavimo ravno tega najbolj zaslužneg in najbolj zmcnčnega moža za kandidata. Upamo, da bode g. Ornig v slučaju izvolitve mandat sprejeli!

Kdo je J. S. Ornig? Ali naj ponavljamo njegove nepozabiljive zasluge? Ali ni njegovo ime nerazdržljivo z najlepšimi oddelki v zgodovini ptujskega mesta in okraja? Neodvisen proti zgoraj in spodaj, učen, izurjen, zmožen, obrtnik, kmet, parlamentarec v eni osebi, vse to je naš Ornig! Kdo je napravil iz malega gnezda Ptuj mesto, ki se sme ponašati s svojimi uredbami? Ornig! Kdo je iztrgal okraj iz prvaških krempljev in mu dal zastopstvo, s katerim se je ptujski okraj razvil in prišel na stališče, kakor malo kateri drugi okraj? Ornig! Kdo je gradil ceste, pospeševal živinorejo, žrtval val podporje za prebivalstvo, delal neumorno v prid ljudstvu? Ornig! Z lahkim srcem trdimo: kar je narejeno nega v našem okraju, to je Ornigovo delo in umevno je tedaj globoko spoštovanje, katerega čuti prebivalstvo do tega moža. Tega moža vam priporočamo, vriši volilci ptujsko-ormužkega okraja! Nasproti mu stojita neki Zadravec, ki je morda poštenjak in vse mogoče, ki pa vendar nima tistih sposobnosti, katere potrebuje poslanec, — in hofrat Ploj. Ali boste oddali svoj glas za hofrata, ki je odvisen od vlade, ki se je boril doslej le za stranične napisne, — ali boste volili neznanega Zadravca? Kmetje in obrtniki! Ako hočete, da vas zastopa mož, potem volite ednoglasno našega kandidata J. S. Orniga!

Za sodniške okraje Maribor (levo

obrežje), Sv. Lenart, Ljutomer, Zgornja Radgona kandidiramo v zmislu želje volilcev in sklepa občinskih zastopstev mariborske okolice gospoda

Franc Senekowitsch

posestnik v Leitersbergu.

Za sodniške okraje Maribor (desno obrežje), Slov. Bistrica in Konjice postavili smo kandidata kmeta in znanega na prednjaka g.

Ludovik Kresnik

kmet v Črešnjevcu.

Od začetka našega gibanja sem stoji kmet Kresnik v borbi za ljudstvo, — vedno kot nevrašeni zagovornik ljudskih, kmetskih pravic.

Za sodniška okraja Celje in Vrantsko kandidiramo znanega strokovnjaka v gospodarstvu, g.

Jos. Vodopiutz

posestnika in oskrbnika graščine Schönegg v Polzeli.

G. Vodopiutz ni potratil svoj čas z nepotrebno politiko. Ali mož na svojem mestu je, gospodarsko izobražen, izborni poznavatelj kmetskih in delavskih teženj.

V okraju Brežice, Sevnica in Laško ne postavimo lastnega kandidata. Ali stranka je sklenila, podpirati kandidaturo g.

Alfreda barona Moscon,

veleposestnika v Pišecu.

G. Moscon stoji na stališču agrarnih zahtev. Kot okrajni načelnik brežiški in kot poslanec je storil mnogo za ljudski blagor. Vsak pristaš našega dela odda zanj svoj glas!

V okrajih Rogatec, Šmarje in Kožje kandidiramo g.

Andreja Drolenig

vinogradnika v Kačjem dolu pri Podplatu.

G. Drolenig je splošno znan kot vrli gospodar in strokovnjak v vinogradništvu. On je in ostane naš mož!

Za okraje Borovlje, Dobrlava, Žel. Kaplja, Pliberg kandidiramo na prednjaki svojega dosedanega zastopnika, g.

Frid. Seifritz

veleposestnika v Miklauzhofu.

Tudi njegovih zaslug nam ni treba očrtati, ker jih ljudstvo pozna!

Vse druge stranke so prišle s svojimi kandidati že na dan, — mi pa smo čakali. Hoteli smo videti, v koliko si bodo ostale nasprotne stranke zveste lepim besedam, katere rabijo ob vsaki priliki. Danes vidimo izborna, kako hinaško, laživo je jedro naših nasprotniških strank.

Mogočneje in glasnejše kakor pri prejšnjih volitvah doni klic: kmet naj voli kmet! Poteptano, zaničevano in izkoriščano ljudstvo

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserator) je za celo stran K 64, za $\frac{1}{2}$ strani K 32, za $\frac{1}{4}$ strani K 16, za $\frac{1}{8}$ strani K 8, za $\frac{1}{16}$ strani K 4, za $\frac{1}{32}$ strani K 2, za $\frac{1}{64}$ strani K 1. — Pri vekratnem oznanilu se cena primerno zniža.

dviga danes glavo in kliče: Ego sunt! Tukaj sem! Desetletja in stoletja dolgo se je osleparilo delavno ljudstvo za vse politične pravice, — desetletja in stoletja so igrali politikujoči duhovni in prvaški advokatje vlogo ljudskih jebov, so hoteli biti in so bili "voditelji" tega bednega, zanemarjenega ljudstva. V svoji slepoti je postavilo ljudstvo kozo za vrtnarja, volka za pastirja, — pesek v očeh je smatralo za resnico, hinavščino je imenovalo „priateljstvo“... Desetletja in stoletja je trajala ta krvava igra z ljudskim blagostanjem in z ljudsko srečo!

Mi naprednjaki pa smo bili prvi, ki so se uprli temu novodobnemu tlačanstvu, — kot prvi smo zaklali, da je brezvestni lažnik, kdor obljubuje, da bude rešil ljudstvo, — kot prvi smo zaklali, da naj voli kmet le kmeta, — kot prvi in doslej edini smo napravili debelo črto čez hinavske prvaške in klerikalne račune!

To je bilo videti pri vseh dosedanjih volitvah, — to vidimo tudi v sedanji volilni vojski!

O novopečeni „narodni stranki“ ne bodemo veliko govorili. Narodna stranka, — to naj bode stranka naroda! Ali najhujšega našega nasprotnika vprašamo: Ali je tistih par celjskih advokatov, katere ima gospod Spindler na vrvici, ali je teh par dohtarjev imenovali „narod“? Ne, ne! Narod, — to smo mi breztevilni kmetje, obrtniki, delavci! Narod, — to smo mi, katerih krvavi trud vzdržuje vso življenje! Narod, — to smo mi, katere hočete imeti za ceno sredstvo v svetu svojega napredovanja, za marijonete, za prazne figure, — mi, ki smo se pričeli zavestiti svoje veljavje, mi kmetje, mi delavci, mi vsi, ki živimo od truda svojih rok! Mi smo narod, — in zato se le smehljamo, kadar se imenuje tucat prvaških advokatov — „narodna“ stranka...

Novopečena stranka je stranka fantastov, stranka političnih sanjarjev in stranka političnih otrok.. Pred par meseci je napisal gospod Špindler to „stranko“ na papir, — in zdaj menijo ti politični otročaji, da bodo prebrnili železni tron vse uničujocičega, strupenega prvaškega klerikalista! Fantje, to ne gre tako hitro! To ni sneženi mož! Vi pač ne veste, kaj je klerikalizem! Vaša fantazija, vaša domišljavost vas dela velike, v resnici pa sta le pritljikavci, le politični Revčki-Andrejčki..

Odkrito povemo, da se tej novi stranki le smejemo. Morda že po teh volitvah se bodo čuli klic: Špindler, moritur i te salutant, — mrtvaške žrtve te pozdravljam, — politični mrlči novopečene otroške stranke...

Ali nazaj k stvari! Niti pri afričanskih narodih se ne bi upal kakšni poveljnik Culukafrov ali Hotentotov svoje zamorske podvržence tako nesramno „farbatii“, kakor farbajo naši Koroščevi klerikalci svoje verne ovčice! Ne, tega se ni še nikjer doživel! Vsi evropski narodi, — in tudi vsak paglavec, vsak smrkavec, — se nam morajo smejeti, s kako impertinentno nesramnostjo vlečejo naši črnulti lačno ljudstvo za nos! Nikjer na celem svetu ni prevzel klerikalizem tako umazanih sredstev, kakor pri nas. Nikjer na celem svetu se ne norčujejo mlečozobni kaplani in prvaški oderuhni tako nesramno iz lač-

nih družinskih očetov, kakor pri nas! Nikjer na celiem svetu se ne pustijo volilci dopovedati, da je „A“ — „U“, da je dan noč... Na vadi na, grda sleparija je, kar uganja faršto z ljudstvom, — in človeku zavre kri, ko vidi vso to nesramnost, vso to edernštvo, vso to lumparijo, s katero se hočejo propale osebe obdržati na krmilu...

Na prstih lahko poštejemo spovednice, ki se niso izrabljale za farške kandidate, — in koliko je prižnic, v katerih se ni zlorabljalo Božji hram v smrdljive klerikalne namene?... Žalostno je to povedati, ali resnica je!

Klerikalstvo je politična laž! To nam dokazuje že dejstvo, da je med sedmimi kandidatimi za državni zbor le — dvoje kmetov. Kaplani, hofrati, profesori, dohtari, — to so prvaški klerikalni kandidati! In tisti ljudje, ki so imenovali te kaplane, dohtarje, hofrate in profesorje za svoje kandidate, ti ljudje se imenujejo — kmetiška zveza!

Zdaj pa vprašamo? Ali je to lepo, pošteno? Ne, — to je politična hinavščina in laž!

* * *

Mi pa smo ostali z vesti svojim načelom. Kar smo govorili in priporočali v več kot 7 letnem delu, to priporočamo še danes. Niti enkrat nismo naprednjaki spremeniли svoje prepričanje!

Kakor v začetku našega dela, tako naglašamo tudi [z]daj pri teh volitvah: naš kandidat biti mora gospodarsko izobražen. Vsa druga malenkostna politika je za nič, — gospodarsko izurjenega, gospodarsko iskušenega človeka potrebujemo, — moža, ki ima zmisel za naše gospodarske težnje, naše trpljenje in naše delo. Popolnoma izključeno je, da bi razumel duhovnik, ki je videl doslej le črno solo in držal v roki le pero in brevir, naše težnje in naše delo. To je dokazal vodja naših črnih, dr. Korošec, ko se je v Žalcu osmešil s svojimi govorji o hmeljarstvu. Popolnoma izključeno je tudi, da bi mogel biti kmetski, ljudski poslanec človek, ki je c. kr. hofrat, ki je odvisen od vlade, ki mora biti že po svojem naslovu pokorni sluga ministrov. Kar se je doslej za kmete in obrtnike ter delavce doseglo, to se je doseglo v boju proti vladni. Kos za kosom svojih pravic smo iztrgali c. kr. vladni iz krempelj, ne s hofratsko politiko, marveč z odločnim nastopom kmetskih poslancev. Torej: kaplana ne, hofrata ne! Ali naj volimo finančnega komisarja? Res, za glavo smo se prijeli, ko smo čitali, da postavijo vodja klerikalne „kmetske zvezze“ kandidatom „financerja“ Povaleja. Ta naj bode zdaj — kmetski poslanec?! Ne, in tisočkrat ne! Ne kaplana, ne profesorja, ne hofrata, ne financerja, — kmeta hočemo za poslanca.

In iz tega stališča prihajamo danes s svojimi lastnimi kandidatimi. Priporočamo vam jih, somišljeniki in volilci, — brez da bi se vam ti naši možje vsiljavali, brez da bi mi vam jih vsiljavali! Nova „narodna“ stranka je postavila sicer tudi svoje lastne kandidate, a vsak pametni človek ve, da so to le „Zählkandidati“ in da koristi nova stranka s svojim otročjim nastopom edino le političnemu farštu. Proti hofratu Ploju, temu rutiniranemu, gladkemu, kšeft-politiku, temu rojenemu jezuvitu, za kogar delajo že sleherni mežnar, sleherni kaplan in sleherni župnik z vsemi silami, — proti temu Ploju je postavila Spindlerjeva stranka mlinarja Zadravca iz Središča za kandidata. Mi ne bodo med napadali Zadravca. Ali koliko političnih zmožnosti in izkušenj pa ima ta človek? Nam se zdi smešno, da ima nova stranka tako otroške navade... Družiti pa s to novo stranko se ne moremo, kajti prepad med nama je preglobok! Kakor klerikalci postaviti hoče tudi nova stranka kitajski zid okoli Slovencev, kakor klerikalci dela tudi nova stranka gongo proti nemštvu! Torej: vsak zase!

Kateri so naši možje? Izključno možje, ki poznajo vse stroke gospodarskega dela! Naglašamo, da se nam ne gre za to, da bi naši možje dobivali tistih 10 goldinarčkov. Naša stranka tudi ne bode umrla, ako pridejo sami črnuhi v državni zbor; imamo dovolj nemških naprednih poslan-

cev, ki se bodo za prosto misel potegnili! Ali — kdor hoče sodelovati pri osvoboditvi ljudstva od črnega jarma, ta naj voli naše možje!

* * *

Volilci, somišljeniki! Naša stranka si je ostala zvesta, postavili nismo kandidate v fraku, temveč možje iz ljudstva. Ornig — posestnik, okrajski načelnik, župan, deželni poslanec, — to vse pove dovolj! Wissenjak — posestnik, vrlikmet dolgoletni župan! Kresnik — kmet! Drofenik — vinoigradnik! Podoput — posestnik! Moscon — posestnik, okrajski načelnik! Niti enega nini med našimi kandidati, ki bi bil hofrat ali dohtari ali kaplan. — vsak pozna kmetsko in delavsko življenje!

Bodimo na straži! Vsakdo naj bode prepričani, da je njegov glas velepomemben! Edinstvo treba! Vse postranske male kandidate nimajo pomena.

Bodimo na straži, da postane 14. maj častni dan za napredno ljudstvo.

Zivelji naprednjaki!

Strankino vodstvo.

Politični pregled.

Proč od Ogrske! Koroški list „Freie Stimmen“ piše: Avstrija je citrona, katero izpresajo Ogori. Skupne potrebsčine znašajo letno čez 367¹ milijonov. Po pravici bi imeli Avstrijani le polovico (184 milijonov) plačati. Ali mi plačljivo 65,5% svote, kar znaša 240 milijonov. Poleg tega plačamo še posebej 30 milijonov. Skupni colninski dohodki znašajo namreč 130 milijonov, od teh pripade na Ogrske 15, na Avstrijo 115 milijonov. Ali teh 130 milijonov se zaračuni kot skupne dohodek! Računajmo kakor hočemo: na vsak način plačujemo vsako leto milijone preveč. S tem denarjem bi lahko uresničili za naše delavce zavarovanje proti bolezni in nezgodi, za delavce in obrtnike zavarovanje za starost; odpravili bi lahko dolgove na kmetskih posestvih, pridobili malemu rokodelcu in trgovcu ceni kredit, zbojalični učiteljske plače, zidali ceste, mostove, preskrbeli vdove in sirote, zgradili šole in bolnišnice... Ali vse to so le sanje, kajti zdaj so nakrat klerikalci proti ločitvi od Ogrske! Ogrski judje posedujejo že 2 tretjini ogrske zemlje in izsesavajo kmeta, kakor rumunski judje; ti ogrski judje so preplovali avstrijski trg z ogrsko živilo, ogrskim žitom in ogrsko moko. Naše mlinarstvo je popolnoma uničeno, naš kmet ne prodaja več živilo, naši veleposestniki pošiljajo živilo na Nemško, — ogrski judje so gospodarji na našem trgu. Z nizkimi cenami so onemogočili konkurenco našega poljedelstva in zdaj oropajo dan za dnevom mestjane. Delavci, kmetje, mestjani zahtevajo že leta sem ločitev od Ogrske. V naših mestih prodajajo najslabše blago ogrski havzirjeri! Tudi obrtniki kličejo: Proč od Ogrske! Vsi smo za ločitev. Ali zdaj prihajajo klerikalci in se zavzemajo za judovske Madžare in za „veliko Avstrijo.“ Nič jih ne briga, ako uničujejo našega kmeta in obrtnika; raje se zavzemajo za ogrske jude in cigane... To treba zapomniti zlasti zdaj ob volitvah!

Dopisi.

Ljutomer. Poznamo pač več ali manj vse prvaško falotstvo in občutili je že marsikdo učinko sklepov dejanj najpodlejših barab, ki pravijo sicer, da so narodnjaki, ki imajo čisto dušo ter čuteče srce za trpeče ljudstvo, pa niso nič druga nego brezbrznačna in brezčutna druhal, koji je prav malo mar za blaginjo drugih, ki skrbi marveč za to, da se drži na plitvem površju ter uganja raznovrstne burke in lumparije. Ti ljudje s kosmato vestjo, ki gojijo in zagovarjajo najnesramnejše denuncianstvo, hočejo skriti in zakriti razne svoje temne čine na ta način, da mejoče kratkovidnežem in žrtvam pesek v oči in napadajo vsakega, kateri ne odobrava kar slepo zavratnih in roparskih napadov teh izmečkov človeštva. Zahtevajo, da se jim izroči vsakdo na milost; ne trpijo tudi, da bi se napadeni zagovarjal in gorje mu, kdor bi se drznil

gračati le z besedico lopovstvo teh kreatur, celo dokazati jim, da so slabši kakor najnajnejši postopač — zatulila bi tolpa hijen sklicujoc melodijo. Pobijajo se pa tudi med seboj z ldec v nim ostudnim orožjem, blatio in sramotijo drž ozironem druzega, neznana jim je vrednost odkrtošč Slovenia in vdanega prijateljstva, kajti rekrutirajo se sprejeti fakini iz najgrših zverin in najtemnejši znak istimi so jim najljubši, kojim je sveto vsako sredstvo, da Dobrodošli so tem uzornim ljudem tudi tatoiskati, r prešeštniki ter slični in ednani poštenjaki — tečno hi le prisjejo, da bodo besni kričači in hranilo življenje! Bodimo na straži! Vsakdo naj bode prepričani, da je njegov glas velepomemben! Edinstvo treba! Vse postranske male kandidate nimajo pomena.

Bodimo na straži, da postane 14. maj častni dan za napredno ljudstvo.

Zivelji naprednjaki!

Strankino vodstvo.

lz Ponikve. Ljubi „Stajerc“, ne zamerite nadlegujem z dopisom. Ali greh bi bilo, da bi ti ne povedal, kako slab so se obnašajo sentjurski klerikalci s svojimi tečialkami predsednik belo nedeljo na Ponikvi. Glavni klerikalec J. Jesih v Ponikvi se je tudi pridružil sentjurskih tečialkam in jih je vodil po gostilnah ter je, da je piti kupoval; marsikatera tercijalka se je v ponikvi napila, da se je za plot držala. Sentjurski župan Mikuš, na mesto ko tako čez „Stajerc“ sovrašči prizneca rogovili naj bi raje svoje tečialke do podučila, da bi ne hodile na Ponikvo svinjanj sem jo delat. Hvala Bogu za „Stajerc“, da nam je sentjurski podpiraš in učiš. Naznanim ti tudi, da je podeloval „Stajerc“, da na 14. t. m. so se pripeljali tri poslanci ob 8. uri zjutraj. Eden teh tri poslanci je pridigoval pri deseti maši. A ljudi ga niso hoteli poslušati; zato jo je popihal ob eni uru popoldne.

Št. Ilj pod Turjakom. Čimveč grehov politikujoci far, temraje nam pošilja lažnive pravke. Kaplan Luskar nam piše: Slavne uredništvo „Stajerc“ v Ptaju. Sklicujod se Š. 19. tisk. zak. z dne 17. dec. 1862, drž. ř. ř. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na objavljen pod zaglavjom Št. Ilj pod Turjakom ř. 14. z dne 7.4. 1907 Vašega lista, da spomeete v zakonitem roku na istem mestu v istimi črkami naslednji stvarni popravek: res, da bi grozil čitateljem „Stajerc“, da ne bom dal odveze, res pa je, da kaj tak nisem nikjer govoril. „Ni res, da bi odrekel vezu ljudem, ki ne bodo farjev volili“, res je, da kaj takega nisem mogel izjaviti, ker duhovnik niti kandidiral ne bo. „Ni res, da prevzel službo stražnika proti učiteljstvu“, pa je, da se odločno potegnem za pravice v stavi zajamčene. Res je, da me je žanda „Skrget naznani, da z otroki hudo ravna, istotako pa je res, da je bila ta ovadba varnica in da ima orožnik zato v Gradcu položaj. — Št. Ilj pod Turjakom, dne 8. aprila 1907. Iv. Luskar, kaplan.

O pomba: Ali ni ta lažniva popravka ravnost nesramno izzivanje? Zadnjo iskričenje čestva je gotovo že izginila iz srca planov, ki lažejo vedoma! Mi vzdržujemo stvitve, da se vtika kaplan Luskar v politične kravile, da bi prav nič ne briga, da pregača pošljudi ki ne trobijo v njegov farški rog, da sploh med tiste farje, ki se jim gre le za ptično nadvlado. In bodi prepričan, Luskar, ki bodo med vodimo odslej še večkrat na prste stopili.

Šmartin pri Slov. Gradvu: Dobili smo deči popravek: Uredništvo „Stajerc“ v Ptaju je fehtu mu je pravil i nujemo nas, da sva Šp. slavno

Sklonicač se na § 19. tisk. zakona z dne 17. decembra 1862, drž. zak. št. 6 ex 1863 zahtevava s tem na dopis pod zaglavjem „Šmartni pri Slovenjgradcu“ v 14. številki Vašega lista, da sprejetem v zakonitem roku na istem mestu in s istimi črkami nastopni stvarni popravek: Ni res, da si morajo kaplani po gostilnah hrano iskrati, res je pa, da dobivama opoldne in zvečer hrano in pijačo v župnišču. Šmartni pri Slovenjgradcu, 10. aprila 1907. — Max Ocvirk, kaplan, Anton Berk II. kaplan.

O pomba: Naš članek je povedal še marsikaj družega, kar nikdo ne popravlja. Veseli nas, ako dobivata kaplana v župnišču, „tečno“ ne dajo vpreči v njegov jarem. Vedeli smo že davno, da v kaplanovi glavi že dolgo ni več v redu, a da bi ta človek postal docela fantačičen, pa nismo pričakovali. Njegova modrost presega že vse meje. V „Gospodaru“ pravi, „da je g. Repnik slovenski renegat in po milosti naših načelnikov tukajšnje kmetijske podružnice! Ojoj. To pa to! Ljudje božji, čujta in strmit! Repnik, sin nemške matere, pa slovenski renegat. On, največji posestnik pa morebiti pod komando kaplanovo, kateri se na kmetijstvo tolko razume, kot farška teleta na brevir. To je modrost. Ako bi naš kaplan moral o svoji neumnosti davek plačevati, bi gotovo postal kar črez noč volilec prvega volilnega razreda tukajšnje občine. V taistem dopisu tudi govoriti o nekem socialdemokratu. Zvedeli smo od tiste osebe, da se je proti kaplanu le sledče izrazil: „Ako naprednjaki ne postavijo kandidata, potem voli rajše socialdemokrata kot klerikalca. To lahko potrdita g. Franz Thaller in g. Reiniger. Izrazil se je nadalje, da se on prekleto malo briga za kapljane bedarije in da se mu ne zdi vredno, se s kapljonom v kakršnokoli polemiko spuščati.“ G. Rauter, v tej točki toraj zavijatev in lažete, kar Vam lahko dokažemo. Gospod kaplan! Ne čudimo se, če Vas zdaj ob času volitev zopet luna trka. Ampak povemo Vam na uho, g. Rauter, bodite rajše mirni in ostanite zvesti Vašemu poklicu in izpolnjujte raje Vaš duhovske dolžnosti nepristransko. Če Vas pa po naključju pot zopet popelje z zadnjo potopnicico za umirajoče mimo „Südmarkhofa“, oglejte se vendar včasi malo na desno če se morebiti tam kdo nahaja, pričakujte kleče Vašega blagoslova. Pustili smo vas pri miru, a Vam ta mir ni bil povolj. S puščicami ste začeli streljati na nas, a mi Vam bodemo odgovarjali s kartičami. Človek, ki ima toliko masla na glavi, naj ne hodi na solnce. Boljše je, če ostane v kaki senci, in makari do jutra, „šmira“ v kaki gostilni z belordečimi devicami kakor ste Vi lani meseca avgusta storili. Pa le bolj opreznji bodite, da Vas v Vaši sladkoj ginjenosti ne bode zopet priprist fant spominjal zaradi Vašega nedostojnega obnašanja. Morebiti se še tudi spominjate nekega Vašega obiska ob priliki poroda pri nekej gospo. O tem so ljudje mnogo govorili, kajne? Celo g. poštarni bi vedel marsikaj zanimivega povedati. Prvi strel je počil in naš kaplan naj bo preprican, da ne bomo nehali, dokler ne odpravimo tega političnega hujšaka in zagrizenca iz naše fare. Ali dakovplacvalci redijo njega, ali on nas! Bomo videli! Proč, proč, proč se mi poberti, ti črni strakoper!

Ljutomer: Visokoučeni Anton Misja, po mislosti božji šribar v naši posojilnici, kjer kaže svojo modrost in piškavo moč nižjim in višjim, zasedel je pri zadnjih volitvah z velikim pomgom in njemu lastno maniro vališče in ležišče kvokače, katero je zapustil že nekoliko mazlo pan dr. Chloupek. To vam je bila praska, da je ne pozabim hitro. Črčkali so sokoli in sokolici skrhanjo koračnico; pridružili so se jim krokarji, vrabci, jastrebci, čuki, sove, srake, vrane, smrdokavre ter drugi „vtiči.“ Hrušč in trušč bil je tako močan, da so se zbudile vse krastače in je nastopila vsa žabja armada, koja je vstrajno in mogočno regljala „nazdar, slava, živo“ itd. Slavnost bila je velikanska. Okoli novega staroste tiščali so se zvesti njegovi trabantje, da bi se ne razhladila jajca. Bodoči vodja slovenske univerze v Stročjavi, znani školnik Karba, smrdel je sicer precej po šnopsu, pa to nikakor ni neugodno uplivalo na že itak deloma pokvarjene in smrdljive jajčke. Ko je ponehal največji trumu, zahvalil se jedični starosta bratcem in sestrrom ter je slovesno zagotovil vse, da boljšega vodje nima niti verženska družba gosakov in gosek. Povdral je med drugim: Prepričani bodite, da sem mož na pravem mestu in da vas budem vodil spremno in uzorno, saj imate dokaze, da znam vzgojavit. Imam velikanske zasluge za narod slo-

venski, čislajo me tudi Prokmurci, ki mi proučnajo celo kandidaturo za državnozborske volitve, ki se bodo vršile baje že 31. februarja tekočega leta.“ Franjo ki je popravil s svoj čas stare babe, sedaj pa dela pokoro, ker trdi, da ne prenese njegova sicer debela koža hudih bodal, s kojimi so oboroženi sršeni in so odne živalice, predlagal je, da se izreče starost za upanje in je ob jednem obljudil, da bode povrnal vse stroške, ki bodo v zvezi z kandidaturo brata Misja, iz lastnega, ker mu baje nese uzorno gospodarstvo toliko. Konečno predlagal je še: „Na srcu leži mi izvolitev treh častnih članov, namreč našega prvega načelnika Misjovega Toneka, našega trobentča Vukovega Rudeka in našega blagajničarja Mirana Lorberja, kajti imajo razun velikih in nesmrtnih zaslug za naše prepotrebno društvo še tudi to lepo prvaško lastnost, da so ravnali kot šribarji z njim poverjenim denarjem takoj in enako kakor svinje s tikvami. Ker je dr. Karlek v trenutku skoraj omedel, zaključil je starosta takoj sejo — sledilo je kihanje. Prihodnji več. Belosrajčkar.

Iz Kamnice pri Mariboru: Tudi mi Kamnčanje moramo nekaj povedati o našemu ključarju Tončetu, doma iz sv. Urbana. Pri ključarju je služila leto dni dekla, ki je bila seveda v „Marijini družbi.“ Zdaj pa je dobila precej veliko plačilo, tako da ga je moralno nesti v Maribor, kjer bode pár dni pri neki hebamki ostala. Ključar je tega krv. Seveda je mož velik klerikalec, ki mu je nemška beseda trn v peti. Ali zdaj v sili, — hajd v Maribor k trdi Ne-mkinji, ki ne razume niti besedice slovenske. Zakaj pa ne pošlje zapeljano deklino in kakšni prvaški farški kuhanici? Doma tudi nimaš prostora za njo, kér se boji župnika. Seveda, malo čudno je to: cerkveni ključar, Marijina hčerka in hebamka! Ja vidiš klerikalček! Za vselej se ti je jezik zavezal. Zdaj pa le hodi zopet okoli farovža, pomagal ti ne bode. Hahaha!

St. Ilj pod Turjakom: 7. t. m. je imel kaplan Luskar s svojimi devicami zopet igro v neki krčmi. Obiskana je bila slablo, kajti kmetje se naveličajo teh neumnosti. Ob sklepnu igre je vzel kaplan listek iz žepa in je prebiral, kako ga „Štajerc“ rad ima. Fant je grozno srdit, ali krv si je sam. Rekel je baje tudi, da kdor „Štajerc“ čita, temu ni treba priti k spovedi in ta ne dobi odveze. Vstopnina je znašala 20 v. Marsikateri fantič in knetič je izvlekel pač zadnji grošček iz žepa, da bi se kaplančetu ne zameril. Kaplan pa se je potem s svojimi devicami veselil, ter so ga žajfali, trinkali, prepevali „holadra, holadra“ in si pač misili: „Le pijmo ga, saj ga nam fantič in kmetič da!“ Pred nekaj tedni je udrihal kaplan po „Fihposu“, ker se ga je prijelo zaradi pretepavanja otrok. Tudi mu ni bila prav neka dvojezična tablica, o kateri je dejal, da dela velike troške občini (!) Kakor čujemo, je g. Strojnik dotično tablico na lastne troške naredil. Kaplan pa naj bi se raje za druge stvari brigal! Tega ne vidi, koliko bolnih ljudij je v fari, da bi šel enega ali družega potolažiti. Tega ne vidi, da se klatijo otroci med podukom po gozdu, da se stariši pritožujejo, ker otroci nočejo več v šolo, kadar je tam kaplan. Kaplan, poboljšaj se! Ali ne veš, kako ti je šlo na Vitančeni? Tudi mi zahtevamo miru! G. župnik naj nam ne zameri teh vrstic, ker se njega ne tičejo in ker imamo župnika radi ter ga spoštujemo. Farani.

Sv. Jakob v Slov. Gor. Sprejeli smo sledič „popravek“, katerega moramo po postavi brez pombe objaviti:

V zmislu § 19. tisk. zakona zahteva podpisani župni urad, da sprejmeste sledič popravek z ozirom na Vaše poročilo „Sv. Jakob v Slov. Gorice“ v št. 14. Vašega lista z dne 7. aprila 1907.: 1. Ni res, da je v naši župni cerkvi vse narobe, res je, da je vse v najlepšem redu. Ni res, da organist samo po deklinah zija, cerkveno petje pa pusti celo na stran, res pa je, da organist marljivo goji pošteno cerkveno petje. 3. Ni res, da je to civiljenje za zajce in podgane straši, res pa je, da je naše cerkveno petje tako da vzbuja in podpira pobožnost in božjo čast? 4. Ni res, da župnik paglavcem veruje, ker da bi se prepričal, kaj da je resnica, ampak res je, da je prepovedal hoditi na ker samo tistim mlačeničem-pevcem, ki so delali nemir. Župni urad

Špitalič. Ker so nama od neke strani očita, da sva midva pisca dopisa v 15. št. „Štajerca“ izjavljava, da nisva v nobeni zvezi s tem dopisom, tičodem se razmer v našem kraju, da še v „Štajercu“ letos nisva nič pisala, kar nam slavno uredništvo naj blagovoli potrditi. — Jurij

sv. Jakoba v Slovenskih Goricah, dne 9. aprila 1907. Ivan Kapler, župnik.

Mestinje. Jako žal nam je bilo, da na naš povabilo nisi poslal Tvojega urednika na naš shod pri Smehu na Mestinje. Pripravili smo mu prostorček, iz kojega bi bil lahko celo komedijo pregledal in najava nejše prizore tudi lahko fotografiral. Ker pa Vaš urednik do 1 ur ni prišel, postavili smo na streho fonograf in poskrbeli da se je od 1 do pol 5 ure vse zanimivo večnosti prihranilo. Naš klub je sklenil s tem materijalom predstave v vseh večjih mestih v Evropi prirediti; na pustni torek bo v Belgradu, Petrogradu, v Beli Ljubljani in Zlati Pragi beneficij večer v korist pokojnih poslanstev. Ker pa vem, da dragi „Stajerc“ in Tvoji cenjeni bralci težko do pustnega večera čakajo, Ti hočem v kratkem zanimivo sporočati. Na shod, kateri je bil po lepkih od neodvisnih kmetov sklican je prišla lepa množica; trdi se okoli 800—1000 kmetov iz obsežnega volilnega kroga. Že dolgo pred začetkom komedije so privrženci „fipposa“ prav po svoje rogovili na zborovališču. Od tebe izgojeni neodvisni kmetje pa so se po mirnem treznenem vedenju že od daleč ločili od onih uglednih „fipposerjev“. Po daljšem čakanju se začne komedija. Prvi prizor: Nastopi kmečki „prijatelj“, po domače odvetnik dr. Kukovič (njegove kmetije so že zdaj v drugih rokah). Lep govor o gospodarskem in narodnem položaju našega kmeta. — Druga oseba: nadučitelj dovoli, da si smemo danes že od visoke gospode izbranega kandidata s prostim očesom ogledati. Zopet prvi: Dr. Kukovec pokliče po imenu nekega kmeta na oder, da glasno pove ime tistega kojega je visoka gospoda „narodne stranke“ za kandidata postavila. Med publikom navzoči kandidat hiti po stopnicah na oder. Med ljudstvom nastane veliki krik, eni klicejo: „Živijo Vinko!“ drugi: „Proč žnjim“ in ako se ne motim tudi: Križajte ga (gramofon pove natanko) in zakaj tudi ne, saj ga je (kandidata) imenoval „Gospodar“ že v poprej „izdajico kmečke zvezze“. Zdaj je imel seveda besedo kandidat in njegovi sofljerji. Povedal nam je lepe dogodke z smrkavimi kobilami, lepe prilike o boljih prijateljih in tudi na našo Sotlo ni pozabil. Pa kot neodvisni kmet se je pokazal najbolj stem, da je trdil da mu je prva dolžnost za narodove pravice (za nas kmete nekaj kar ni za jesti) se potegovati v „jugoslovanskem klubu“. Ker je itak znani politik mu bo to gotovo najljubše delo, kajti drugo plodonosno delo potrebuje po navadi veliko fizičnega truda. Mogoče pa je tudi, da mu je šla narodna stranka tudi na lim, kajti mož, dosedaj gmanjski šribar in posestnik, je pač večkrat že svojo politično srajco menjal. Še lansko leto Korošecov meščar je bil do zadnjega časa steber Koroševe kandidature in danes je po mnenju dr. Korošeca „izdajica“, v glivi dr. Kukoveca pa bodoči poslanec „narodne“ stranke in njenih odvisnih kmetov. Prireditelju shoda dr. Kukovecu in njegovemu štabu, kakor tudi adjutantu Oroslavu Kušecu pa svetujemo, da gredo poprej h Kitajcem, Malajam ali drugim sobratom v šolo, kako se taki shodi prirejajo ker tam so ljudje že poštarani, in farbarija toraj odpade. Neodvisni kmetje, kateri so na shod zdrave čute seboj prinesli in z istimi ečeno domov odšli, pa še niso zadnjo besedo govorili. Za danes nimamo nobenega povoda se izreči za enega teh dveh kandidatov.

* * *

Št. Lipš pri Žaneku. Dragi „Stajerc“! Dolgo sem molčal, a zdaj me preveč peče. Hotel sem prizanesti, pa nesramnost našega Lojzeja, to je našega župnika, postaja zmeraj večja. Čeravno se dela tako kot svetega in zavija oči na vse pretege, vendar v srcu ni tak, kakor se nosi. Nemec pravi „Scheinheiliger“ in s to besedo zadene v črno piko. Če mi ne verjamem, bom ti pa dokazal, ljubi čitatelj, da je res le na videz svet. V srcu nosi neomejeno sovraštvo proti vsemu, kar ne trobi v njegov rog in kar le kolikaj diši po naprednem duhu. — Božični večer je bil. Kdo se ga ne spominja z radostjo v srcu, komu se ne predstavlja pred očmi zlati čas nedoljne mladosti, ko je gledal milo božično drevesce, okinčano s preljubimi ludicami, obešeno z marsiktero sladkarijo. Koga tedaj ne obhaja sveta misel, komu se ne stori milo pri srcu, če premišljuje, da obhaja ves krščanski svet eden

največjih praznikov, rojstvo našega Izveličarja? Ali misliš, ljubi čitatelj, da so bile v minuli božične noči le te misli in besede v srcu in glavi našega „svetega“ Lojzeja? Ne; v tisti noči, ki je vsem dobrim krščanom sveta, v kateri se vzbude celo v srcu zločinca rahločutne misli, v ravno tisti noči je kljuvala v prisih Lojzejevih strastna, posvetna, pregrešna misel, ki je vladalo strastno sovraštvo proti onim, ki so drugega mišljenja. Šel je ta mož tisto noč od hiše do hiše agitirat, v globokem snegu celo na Zagorje loviti glasove za občinsko volitev, ki se je vrnila 27. decembra v Žitaravasi. Torej na sveti večer v božični noči je šlo to človeče agitirat in par ur pozneje je izrekel v cerkvi angeljske besede: „Slava Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji, ki so dobre svete volje!“ Ali ni to naravnost posmehovanje svetih besed? Vera peša. Kaj ne bi, ako je tako krščanstvo onih, katerih naloga bi bila, pridigovati mir in spravljanost med ljudmi, ne pa sejati nemir in sovraštvo. Daleč smo že prišli v naši občini, odkar imamo med seboj tega duhovna. Črnuhi se izogibajo naprednjakov že od daleč, sosed soseda več ne pozna, sploh grdo sovraštvo je v srcu črnuhov. Ubogim v dahu pa se ne odprejo oči. Da bi se jih Bog usmilil! Prišel pa bode čas, ko bodo spoznali, da so si izbrali sami mesarja, pa bo prepozno. Tele, aki bi imelo pamet, tega ne bi storilo. Ljudstvu se menda godi predobro, sicer si ne morem izpametovati, kako si more želeti zopet tlačanstvo in sužnost. — Dragi mi Stajerc! Žadost naj bo za danes. Dolgo sem te nadlegoval. Pa sem moral. Storil bi krivico, aki ne bi označil malo tega človeka v črni kuti, kajti proti njem je župnik v sosedni fari golobček, ki mu ne bomo krivili niti lasice, aki ostane lepo pri miru. Lojzeju pa bomo gledali odsihob bolj natanko na prste. Nakladano je toliko materijala, da ga nam ne zmanjka. Ljudem se morajo odpreti oči.

Žitaravas. Dragi mi „Stajerc“! Nekdaj sem ti poročal, da imam še veliko zanimivega materijala na razpolago. Pa kdo bi si mislil, da se bo tako nepričakovano pomnožil. Hotel sem že končati s pisarjo, kajti kdo se bo toliko pečal s takimi ljudi. A sedaj so me spet vzdramili. Preteklo nedeljo po pridiži je župnik raz lece povedal, da mu je škof naročil, naj ljudi posvarji pred čitanjem slabih (meni naprednih) časnikov, ki udrihajo po duhovnikih, sicer bo vera pešala in nikogar ne bo več, ki bi študiral za duhovski stan, za katerega že zdaj primanjkuje sposobnih dijakov. Dalje je župnik zaukašal, naj moli vsakdor pet let zaporedoma vsak dan vsaj en ocenaš v ta namen, da naj Bog razsveti tiste, ki čitajo slabe časnike, da se bodo spamerovali. Župniku našemu, posebno pa škofu krškemu pa rečemo: Napredni listi ne napadajo niti vere, niti pravih duhovnov, marveč bičajo le klerikalizem in njega razširjevalec, malopridne duhovnike, ki zlorabijo prižnico in spovednico v svoje črne namene. Roko proč od politike! — gospod škof, — in nazaj k čisti izvršitvi Kristuzovih naukov in utihnili bodo na hip vsi napredni časniki. Dokler se pa gojidoj na strani politikujočih farjev take gorostasne reči, kakor smo jih doživelji dosedaj, ne moremo molčati. Gospod škof, pustite moliti raje za one, ki delajo greh s tem, da udrihajo v „Miran“, „Naš Dom“, v nemških „Landboten“ in „Käntner Tagblatt“ in drugih enakih listih po poštenih ljudeh, ter zavijajo resnico, da se kar kadi, da naj se jim ta greh po 8. božji zapovedi odpusti!

Dobri kristjani.

Zihpolje. 14. t. so imeli naši črnuhi stranske smolo. Vršilo se je zborovanje, seveda — v farovžu. Že mesec popreje so iskali po gostilnah prostor za shod, ali zamanj. Mislili so, da se jih bode g. Hvala vsmilil in so že napravili plakate, da bode shod pri Šivicu. Ali tudi to ni šlo, tako da so jo morali z dolgim nosom popihati v farovž. Tam je seveda prostora dovolj, kajti vborgi kmetje so postavili pravi grad za enega človeka. Pričel je torej „slovenski zbor.“ Seveda se je hujskalo, da se je kar kadilo. Vstopa niso imeli drugi, kakor tisti, ki slišijo travo rasti in planke življeti. Seveda, g. Podgorc že zna „shode“ držati. Ko bi prišli tudi drugi ljudje, ne bi jih mogel tako lepo za nos voditi. Zelo brihtna glavica je naš gospod Mihl. V cerkvi je iz prižnice pravil, da bode zbor, ker v celi fari ni 10 mož, ki bi

vedeli, kaj so volitve. No, ti vborgi Mihl, minkovič si pač, da imaš vrbace pod klobukom, ali vrščovo „, so že zleteli in ti nimaš nobenega. Ko bi kov je prišli zagrizenci iz Kotmarje vasi in drasil za s črnih lukanj, bi bilo presneto slabo. Kako rekel B shod končal, to vprašamo g. Dravca, ki je na z va hitrejši med klerikalci, ker obhodi v 1. por., ka 10 km. Sli so v drugo vas rogovoliti, ker jih ten je postal v Žihpoljah — pretemno. A tam so vodili dobiti črnuhi po nosovih. No, Mihl je 8 ure Podgorc, zdaj pač vesta, kje kmeta čevelj tčuna da 14. maja pa bodo kmety dokazali, da vedo da je dobro, kaj je volitev!

celo je

Novice.

Naš shod v Celju. Preteklo nedeljo popoldanska se je vršil v veliki dvorani hotela Terschell in na Celju shod naše stranke. Obiskan je bil izbor klerikalci davorana je bila napolnjena do zadnjostopati koticika. Razven obrtnikov iz Celja in okolice ga okra došli naprednjaki iz vseh pomembnejših krščno-prv v bližini mesta ter iz savinjske doline. Vta finan eno uro trajajočem govoru je pojasnil naš uradnik cilje in namene „Stajerc“ stranke. Bud leti pritrjevanje in res viharno doobravje je vselej, 7 dilo govoru. Po kratkem razgovoru je sprejeli pr shod ednoglasno rezolucijo, ki pozdravlja vse katerih napredne stranke v volilno borbo. Shod je zopet je za dokazal, da je naša stranka naravnost potrebiti pred za te kraje in da bodoči tudi v bodoči zetje, ki govali. Naprej!

Po skrivenih potih se plazijo naši sprotniki. Ali mi jih vidimo in zasedujemo si bodo delo... Otročja nova stranka kaže vso svalej je onemoglost že s tem, da ima popolnoma na ga iz nesljive, napol klerikalne, neodločne kandidatuzol. Dokaj te trditvi sta ravno Roblek in Žurmigače b Dobro nam je znano, da ima Roblekova žetom, veliko vpliva na svojega moža. In še bolj močel je znano, da je Roblekova žena klerikalna troni in kostij. Po skrivenih potih pa bodo vplivali Roblekovi klerikalci na gospo Roblek in gospo Roblek baranno prečrtala račune nove stranke. Razumeščici ni zadnjem hipu bode g. Roblek prisilen na vsej tisk z vseh strani odstopiti. In farščvo bol v Šteželo uspehe tega ravnanja... Iztotako stoji se mož, z kandidatom Žurmanom. Mož je v dnu svoga in srca klerikalnen kakor njegov proti-kandidat takó kaplan Korošec. Sicer sta tudi osebna prijata, finan Šele pretičeni teden je obiskal Korošec Žalani! mana. Izvedeli smo, da ga je prosil, naj o ka kandidature odstopi, da ga je strašil z vsem ret iz goščim. Vse kaže, da hoče Koroševa stranka shod kulisami, po skrivenih potih, pripraviti nasprotni hotel kandidate do odstopa. Pri tem ali onemu balanca pritisala na kandidata z soprogo, pri drugazivl sli tretjemu poseže morda globoko v žep, — ečen, zmagala bode, aki se mi ne postavimo v bau, km Zato pa, volilci: Delajte pogumno za našel men kandidat, ki smo jih danes objavili! Z njimi boš iz demo veliko opravili, ti kandidatje so neodulki kme in možaki! Na delo!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Z dr. Benkovičem v Savo! Tako so vodili razjarjeni kmetje na shodu v Blanki pri Sporoča nici. O shodu se nam poroča, da je bil dr. Kapi obiskan, kajti prišlo je nad 1000 ljudi, in naši njimi kakšnih 300 klerikalcev. Ko je kaskar na prvem govornik, oglasil se je neki kmet k besedilu. Ali 3 župnikovi pajdaši so poštenega kraljajo takoj iz zborovališča zrinili, ker so vedi, kaj hoče kmet o Benkovičevem oderuštvu govor Janči. Basedo pa je dobil trebuhasti možakar, tatu Župnik Cerjak iz Rajhenburga. Kmet gre k zaht tem okoli kozolca in ko konča trebuhar svoj govek z se že zopet kmet k besedi oglasi. Ali vse nči v stonj, — kmet ni dobil besede! Zapomnite aprila kmetje, črnuhi vas ne marajo niti poslušati in da vaših glasov potrebujejo! Potem je zlezel na je da „peb“ na kisto; imel je smolo, kajti pokrovne noge mu je udrl in klerikalček pada v kisto, kleta z „peb“ je bil slavni dr. Benkovič iz Babilisil, kmetski „prijatelj“, čeprav jih odira, ki je Ni res vandral pred par leti iz Kranjskega v Brodovi n Imel je smolo, — padel je v kisto; upajmo kazalo. bode njegov padec tudi 14. maja prišel. Benkovič je nadalje znani Tinče Cerjak. Ali istiti kmet mu je zaklical: skribi raje za svoje otroj videli da ne bodo lakote trpli! Nato je bil „mena in končan. Za red sta skrbela 2 orožnika, to vse

misil Benkovič se je bal, da bi mu kmetje poplačali li vrbci pogov "ljubzen" s — pestmi. Ali vpričo orozbi ne more stopil kmet pred Benkoviča, ga po drugih resi se sukojo in prosil za besed. Prijazno Kako je načel Benkovič: Le povejte! In kmet zagromi: je načel vas nikda ne volim v državni ustanov, kajti vi niste kmetski prijoker jemal temveč kmetski oderuh; meni ste tam sodržote 174 K za čas od polnoči pa ih in 8 ure zutraj 9 kron obresti za delj tisi. Rudnali Vi ste kmetski oderuh!" To kako je ljudstvo te krepke besede slišalo, splošno je vpiti: Van z Benkovičem, dol z Sapo, v Savo z Benkovičem! In med temi se je končalo zborovanje. Benkovič pa je odpira ljudstvo oči in da mu tudi opoldne Povalej straža "ne bode pomagala. Kmet iček voli kmeta!

Klerikalec dr. Povalej hoče na vsak način adnjega nastopati prebivalstvo celjsko-vranskega volilice soči okraja. Naravnost škandal je, da podpira krajevske pravške "kmetска zvezda" kandidaturo V času finančnega komisarja. Hvala Bogu, da se š urednost ne pusti več tako komandirati kakor Burno pred leti. To je občutil tudi finančni komisar je sle. Povalej. 7. t. m. je priredil možakar shod v sprejeti saluti pri Celju. Nabrašo se je čez 400 oseb, vstopi katerih pa je dobil Povalej le en glas. Počepotnik je začel svoj "govor", brez da bi pustil potrebna rabi predsednika. Za to je razburilo zbrane zmanete, ki nočajo biti več marjonete farovških ujetnikov. Ko je "financer" Povalej kmete žalil, aši na spodili so ga možje brcami, tako mo njih si bode gotovo ta "shod" za večno zapomnil. Svojodobno je vtnil zapisnik v žep, ali kmetje so nezam na izigrali in mu slekli pri temu klerikalni dñata kancl. "Financer" se je moral skriti, ker urmaneči bi se marsikaj doživel! Povalej je dejal ženskem, da zna bolje kot oni kosit. Nato mu je namsegel kmet Presnik v roko, češ da mu plača na kroni in košči, ako pride ob košči k njemu li kle. Gotovlje. Upamo, da Povalej tega ne pozabi! Bodenam laž seveda, "Fihpos" o shodu; niti te? Videti ni res, kar piše ta lažnjivi list. To je bil a prični večji shod Povaleja. Dne 14. t. m. pa je boden v St. Pavlu drugi shod. Zbral se je nad i stvar 20 mož. Ali zopet ni dobil Povalej niti enega vojlega, in zopet jo je moral odkuriti... Kmetje! Nidatela tako naprej! Volite si svojega poslanca, ne jatelja "financerja", ki vam ga postavijo mariborski župlani!

Naj od 0 kandidatu in mlinarju Zadravcu nam piše m. možmet iz dravskega polja: Slučajno sem prišel kika za shod "narodne stranke" v Ptiju. Poznati prototem hotel kmeta, ki naj si ga naši ljudje za boda poslanca volijo. Ali mož, ki je prišel na oder in ujemam razvij svoj program, je bil sicer zelo elegantno — in običen, zlata verižica mu je bingljala po trebranju, kmetu pa je bil zelo malo podoben. Iz kanavel sem, da je bil to neki štacner in kunaški milus in Središča. Čuje se, da zna mož pri kmetu prav dobro računiti, ali da bi moral biti zato naš poslanec, tega ne razumemo. Bogat je postal po — kmetih. Ali to je vse, kar vemo o njemu. Nam kmetom preostaja le vpliv Sev. vplivi: voliti tistega moža, ki nam ga "Stajerc" priporoča!

Kaplan dr. Jančič v Žalcu nam je poslal med našo notico v 14. številki popravek po § 19. Končal smo opazili, da napišejo duhovni v svesedi, juh popravkih najbolj gorostasne stvari, da zlomketa rabljajo postavo, kakov so navajeni zlorabljeni cerkev, — pač ne damo dosti na te "popravke". Voriti. Dr. Jančičev popravek se glasi tako-le: Uredništvo "Stajerca" v Ptiju. V smislu § 19 tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledenči popravek z ozirom na Vaše poročilo. Kaplan dr. Jančič v Žalcu" v štev. 14 Vašega lista z dne 7. aprila 1907: Ni res, "da bi jo bil jaš polomil in da je cela fara globoko vznemirjena", res je da jaš nisem nič zakrivil in da ni zaradi mene nobene razburjenosti. 2. Ni res, da bil dekleta žalskih gospodarjev v pevsko društvo prislil, res je da so z veseljem same pristopile. 3. Ni res, da so se pred kratkim pokazali prvi plodovi mojega delovanja, res je da se ni nič pokazalo. 4. Ni res da bi bilo več oseb videlo hterko nekega domaćina ob 4. uri zjutraj zaustiti mojo sobo, res je da ni niti ena oseba kaj videla, ker je cela trditev populoma izmisljena in brez vsake podlage. 5. Ni res da bi bilo vse prebivalstvo Žalca tega mnenja, da

mora Jančič izginiti, res je da si to le morda nekateri cerkveni nasprotniki želijo. — V Žalcu, dne 9. aprila 1907. — Priporoča se Dr. Ivan Jančič, kaplan. — Opomba: Lahko bi vrgli ta "popravek" v koš, ker je protipostaven. Ali storili nismo tega, ker nočemo nikomur krivice delati. Vendar pa nam mora dr. Jančič dovoliti, da dvomimo o resničnosti njegovega popravka. Res je namreč, da je strastno agitiral za svoje pevsko društvo, da je pisal odstopivšim dekletam: "Zakaj ste zapustile Kristusa" itd. Res je tudi, da je vso prebivalstvo razburjeno in da zahteva pojasnilo dogodka, o katerem smo tudi mi pisali. In dokler se Jančič tega vsega ne opere, toliko časa mu ne verujemo in toliko časa vzdržujemo svoje trditve do zadnje pičice. Pustite politiko, kaplan, in nikdo vam ne bude rekel žal besede!

V ljutomerškem župnišču stražijo že dalj časa vinski in razni drugi več ali manj nevarni in sitni duhovi. Ali je kriva temu morda zadnja dobra zbirka v zvezi s povisanjem plače, ali kaj vraga?! V kratkem bodo pogledali nekoliko natančneje in sicer v vse kotičke. Do takrat nam pa pozdravljeni.

Pridno delo! Pohvaliti moramo našega ljubega prijatelja župnika v sv. Bolfsengu pri Središču. Neki ženin je prišel zadnjič k njemu, ali župnik je nanj zarohnel: "Kaj, ravno to hočeš oženiti, ki tega "Stajerca" bere?" — Lepo je to, kaj? Ali vkljub temu moramo župnika požaliti. Kajti na te njegove besede se je naročilo 4 mož na novo na naš list. Le tako naprej, fajmošter, in vedno vas bodovali hvalili!

"Narodni" trgovci v Brežicah Priatelj lista nam piše: Vsako leto se vdeležim velikonočne procesije, in tako tudi letos. Skoraj na vseh oknih so bliščali plameni sveč. A pri Brozovi zalogi moko bilo je žalostno ter zakrito okno. Radoveden sem kako dolgo bodo "Vahta na Savi" še Broza med narodnimi trgovci štela, ker je ta mož na Hrvaškem Madžarom glas dal. Omenjeni list pa debelo tiska "naroden trgovec in vleindustrija Janko Broz". Jas obžalujem kako pravškega pisca teh inzeratov ker narodnosti ne zna razločevati. To je zopet dokaz, kako je pravška politika bolana, da za take osebe reklamo dela. Za tako bolezen bodo čudodelni studenci na Griču prav dobro ugajali. Bog daj zdravje vsem in tudi našemu fajmoštru, kateri morda tudi sveč ni videl, da bodo dolgo živeli in reklamni bōben nabijali.

Napredna zmaga. 8. t. m. so se vršile občinske volitve v Pöllitschbergu pri Radgoni. Volilni boj je bil izredno hud. Od 151 volilcev je volilo 99. V vseh 3 razredih pa so zmagali naprednjaki. Prvaki s svojim voditeljem Peclnom so hudo poparjeni. V 3. razredu so dobili celih 18 glasov, v 2. razredu od 5 do 6, v 1. pa sploh nobenega. Živeli naprednjaki!

Iz Ljutomerja se poroča, da je potrdil cesar izvolitev g. J. Kukoveca za načelnika in g. J. Thurna za namestnika ljutomerskega okrajskega zastopa.

Rošovi sinčki. Iz Dola se nam poroča: Pred kratkim je pustil nabiti sultan Roš na raznih hišah volilne liste. Prebivalstvo v Dolu seveda ne mara za Roša, ker ga je že davno izpoznašo kot človeka, ki zasleduje edino svoje osebne sebične cilje. Neki učenec je stregal Rošov listek iz stene. Slučajno hodi da učenec k sinu Pepetu sultana Roša v šolo. Ta vredni sin svojega očeta je otroka zato grozno pretepel. To je surovost najgrše vrste. Prebivalstvo v Dolu se izprosi enkrat za vselej, da bi Rošovi sinčki pretepavali deco kakor črno živino. Tudi Mihčeta svarimo, naj ne kaže svojo surovost kot "Prügelpädagog", ker mu bodovala drugače posvetili, da bo jo. Saj vemo lepe povestice! Seveda, Pepče in Mihče posnemata svojega časnega očeta, zaradi katerega sta se že dva hlapca obesila. Ali starši bodo napravili temu početju konec!

Zgornja Radgona — trg. Listi poročajo, da je spremenitev Zg. Radgone v trg. principijelno že dovoljena in da se bode v kratkem to razglasilo. Vbogi pravki!

Hranilnica (šparkasa) v Slov. Bistrici vpleje še ta mesec t. z. domače hranilnice (Heimsparbüchsen).

Telegrafično zvezo so vpoljali v sv. Lovrencu nad Mariborom.

Umrl je ravnatelj zdravilišča v Radgoni g. Hans Deller. Šele 39 letni mož je bil splošno priljubljen. N. p. v m!

Trikrat nož v prsa si je sunil neki kmet iz radgonske okolice. Hotel je na vsak način umreti, ali zadel je z nožem le pljuča in bode še okreval.

Vlak je povozil 11. t. m. v Račjem 18 letnega natakarja F. Windischha. Nesrečen je skočil iz vlaka, ko se je ta že pomikal. Kolesi so ga na pol raztrgali.

Iz Koroškega.

Pozor, "Mir"! V štev. 15. od dne 13. t. m. je objavil "Mir" notico, ki se tiče brezvonomo moje osebe in v kateri se mi očita sleparško nastopanje v zadavi srček (lozov) s posestnikom Verhovnik. Izjavim, da je cela ta trditev ne-sramna laž in častikraja na jinam nejše vrste. Opozarjam "Mir" javno, naj izjavi ime pisca dotočne notice, da zamorem tega brez častnega lopova in fatota za njegovo nesramnost k odgovoru prisiliti. — Josef Nagel v Velikovcu.

Železniško vprašanje v okraju Velikovec. Poroča se nam: Razni listi so objavljali letos poročilo o novem železniškem projektu (Sv. Pavel-Grebinj-Celovec), ki so se obračali proti železniškemu projektu velikovšega okraja. Menili smo, da bi boj v časnikih duhove razburil in zato smo molčali. Ali zdaj je treba, popočati se stvarno s to zadevo. To pa zlasti zato, ker se je privleklo železniško vprašanje tudi v volilno gibanje. Podpisani odbor mora tedaj položaj pojasnit. Velikovec, ki je ostal začasa zgradbe južne železnice v začetku l. 1860 ob strani linije, deluje že 4 desetletja, za železniško zvezo. Mesto in meščani so izdali za preddela že veliko denarja in se niso bali nobenega truda; ali vkljub temu niso mogli doslej uresničiti svoj načrt. V jeseni 1906 se je vršil shod občinskih volilcev v Velikovcu, ki se je zjednili, da se uresniči vsaj najskromnejša zahteva, zreza Velikovca z postajo Sincaves. Mislimo se je, da se bodeta država kakor dežela strinjala s to zahtevo, kajti to vendar ne gre, da bi ostalo mesto, ki je spadalo pred zgradbo železnic med najvažnejše postojanke dežele in ki ima tudi še dane s svojo plodovito okolico veliki pomen, — da bi estalo torej tako mesto brez železniške zveze in bi bilo tedaj s svojo okolico izročeno gospodarskemu nazadovanju. Omenimo, da se pri tej zahtevi ni pozabilo na važnost zvezze z deželnim stolnim mestom; kajti z omenjeno zvezno železnicu bi prišel Velikovec Celovcu ravno tako blizu kakor z direktno progo. Na shodu izvoljeni akcijski odbor poslal je vsem interesovanim občinam, (med njimi Grebinj, Sv. Peter, Ruda, Vobre) povabila za odposlanje po enega zastopnika. 16. decembra 1906 se je konstituiral odbor in so prišli tudi zastopniki teh občin, ki so izjavili, da niso njih občine na sprotnice tega načrta, temveč da ga poždravljajo; le denarne pomoči niso mogli objubiti zaradi malega zanimanja v njih krajih. Povedalo se je zastopnikom izrecno, da se ne računa posebno na njih denarno, pač pa na moralično pomoč, katero so zastopniki tudi z veseljem obljubili. Zastopniki občin so tudi izjavili, da ostanejo člani rajširjevega odbora. Pri tej seji se je tudi zlasti na zahtevo zastopnika občine Vajsenberg sklenilo, nabirati podatke glede eventualne železniške zveze Velikovec Brückl. Kako je moral nato presenetiti postopek raznih oseb občinskega zastopa v Grebinju? Kakšne so bile nato objavljene časniške notice? Potrebno bilo vendar, da se naznani odboru druge namene ali sprememnjene nazore občinskega zastopa grebinjskega. Ali o temu ni bilo govora. Novo železniško idejo (Sv. Pavel-Grebinj-Celovec) se je izvedelo le iz časnikov, ki so se pri temu norčevali iz železniškega načrta velikovškega; celo za baje duhovito notico v predpustni številki nekega lista se je porabilo načrt. Akcijski odbor v Velikovcu ni nikdar na tak način sodil o novem železniškem načrtu. Zato mora odbor izjaviti, da ni Velikovec nikdar proti katerikoli mesto dotikajoči železniški liniji, kibbi

vezala Lavanttal z Celovcem. Po-sebno prijetno bi seveda bilo, ako bi ležal Velikovec na glavni progi (grebinjski dopisnik je pisal celo svetovni želesnici). Ali Velikovec se je tek-kom desetletju v želesniškem vprašanju poniznosti pričul in se zato pobrgal le zato, kar je najbolj skromno in kar se da najlaže doseči. Z ozirom na dalekosežnost grebinjskega načrta so opustili pristaši zveze Velikovec-Brückl svoj načrt, ker je bilo zdajenje celega okraja v želesniškem vprašanju potreben. V svrhu takega zdajenja se je obdržala 6. marca 1907 seja razširjenega odbora v Velikovcu, katere so se udeležili tudi zastopniki občine Ruda in Grebinj. Med prvimi je bil tudi župan g. Florijan Ellersdorfer. Pri tej seji so naglašali velikovški člani in zlasti g. Josef Nagele, da pozdravi Velikovec vsekoč zelo in s tem ne izključuje grebinjski načrt zgradbo in nasprotne zadnje kos zvezelahko enem z drugim načrtom zahteva, zlasti ker bi koristilo to tudi za ostalo deželo. Velikovški odbor seveda ne more opustiti izročenega mu dela, zlasti ker je to delo zdaj najnujnejše; Velikovec pa hoče samoumevno tudi grebinjski načrt pospeševati; odbor, ki naj bi se ustanovil v Grebinju, pa naj bi podpiral obenem velikovški načrt. G. V. Schumy je stavl v tem zmislu predlog, ki je bil sprejet; (le grebinjski zastopniki so si odbrzali to, da pridobijo soglasje na shodu svojih volilcev). Tudi g. župan Ellersdorfer je glasoval za predlog.

Iz Grebinja se je čulo potem zopet iz časopisa, da so bili župani sosednih občin sklicani na shod, in da se je ednoglasno sklenilo, delati za želesnico "Weis-Sp. Dravograd" in "Sv. Pavel-Grebinj-Frajdenberg-Celovec". Od Velikovca se ni povabilo ne mestni zastopništvi ne želesniški odbor! Kako izgleda to? Pač tako: Velikovec (glavni kraj okraja) se ne povabi vkljub izjave, da hoče sodelovati, samo da se vzdrži razširjeno mnenje, da stoji mesto v nasprotju s sosednjimi občinami in da je državnozborski kandidat g. Jos. Nagele kot meščan v Velikovcu in član odbora nasprotnik stremljenja velikega dela prebivalstva v okraju.

Da dokažemo neosnovanost te trditve, to je namen teh vrstic. G. Nagele dobil bode pričko, da pojasni svoje nazore interesentom samim.

Velikovec razume dobro pomen okoliške dežele in ni podcenil nikdar ta pomen. Tudi odbor ni zasedeval sebične cilje, temveč je imel gospodarski dobiček Velikovca in sosednjih občin v oku, ker so interesi celega okraja tesno vezani in je dobro gospodarsko stanje kmetskih občin pogoj za razvitek Velikovca. Vsled tega tudi ni odborničesar pričel, brez da bi tega občinam ne naznani, oz. jih k posvetovanju povabil. Tembolj začuden in ranjeni smo bili, da se je vršilo posvetovanje v Grebinju, brez da bi se povabilo zastopnika iz mesta Velikovec, akravno se je zlasti župana g. Ellersdorferja z takoj povabilo naprosilo.

Odbor pa ostane vkljub temu čudnemu naranjanju pri svojem sklepu z dne 6. marca in ne bode nasprotoval želesniškemu načrtu zveze od Lavantala čez Grebinj in Velikovec v Celovec, temveč bode to misel z vsemi močmi podpirali. Želesniški akcijski odbor v Velikovcu.

Krščanske "rajteng". Piše se nam: Pred par leti se je oženil v bližini Sel nad Borovljami neki naprednjak. Bil je nekaj v žahti s svojo nevesto. Zatorej je vložil prošnjo, katera se je menda poslala svetemu očetu v Rim. Prošnji se je ugodilo. Kmalu potem pošlo Selski fajmošter nevestini materi "rajteng" in tam je bilo napisano: 26 rajniš ali pa po Selsko 52 kron. Dragi Janezek, zakaj pa nisi poslal rajteng ženinu ali nevesti? Morda bi bil napravil s tem kako "falengo"! Tisti dan, ko sta šla zradi ženitve k fajmoštru, sta se tudi oglašila v birchanu pri Mažeju. Tam sta popila nekaj sladkega ali kislega vinčeka. Morda tudi kak majčken "čajček". Naj si bode tako ali tako, zgodilo se je pač, da so šli duhovi — vinski ali časki — ženinu malo v glavo in začelo se mu je malo sanjati. Sanjalo se mu je o farških rajtengah in drugih lepih stvareh. Pa kaj se je zgodilo? Birta Mažeja so tako srbele pete ali

pravzaprav jezik, po Selsko "hofla", da je to novico kar tepli telegrafiral v farov. Selski fajmošter je potem pokazal svojo farizejsko naturo. On si je mislil: Čakaj jaz ti bom pomagal. Oznanil je enkrat in spet enkrat. Potem je pa napisal prav ljubezniivo pismo, v katerem je naznani ženinu, da tretjakrat ga ne more več vreči s prižnice. Na ta način mu je skušal npraviti nekaj situosti. „Naprej ne moreš, nazaj tudi ne“. Tisti naprednjak bi se lahko bil obrnil naprej, toda to bi zopet trajalo nekaj časa, zatoraj je še enkrat šel v Sale in se je pogodil s fajmoštom, da bi stvar dokončal, kar se je tudi zgodilo po Janezovi milosti. Hvala, slava, čast in čaj našemu milemu ovčnjemu pastirju. Po poroki je Ivan Nagel — kakor se vidi po imenu, pristen Hrvat — zopet napisal drobno pisemce. In glej, sedaj ni več ljudil tako svojega bližnjega: Tukaj ni več bilo zapisano 26 rajniš, ampak samo 7. In to res ni veliko, če pomislimo, koliko truda je imel s tem, da dva človeka trikrat nese na prižnico in jih potem trikrat vrže dol. (Poroka se je vršila drugod.) Uboga sirota, toliko dela, pa samo sedem drenovih klincev. Pa haj!

Zupnik Hraba v Djekšah res še vedno nima zadosti. Poslal nam je v svoji brezmejni predrnosti še slediči nesramni popravek, ki označi posebno dobro njegov infarni znacilnost: Sklicujoč se na § 19. tisk. zak. z dne 17. dec. 1862, drž. zak. št. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na članek objavljen pod zaglavjem „požarna bramba in župnik iz Djekše“ v 14. štev. „Stajerca“ Vašega lista, sta sprejmete v zakonitem raku na istem mestu istimi črkami nastopni stvarni popravek: „Ni res, da je župnik Hraba nasprotoval požarni brambi; res je pa, da je za požarno brambo, ne pa za njeni pisanje in hajlanje. Ni res, da, ko se mu je reklo, da bode blagoslovil brizgalne sosedni bistrški župnik, je zakričal: „Dokler sem jaz župnik v Djeksu, ne sme bistrški župnik v moji fari niti p....“; res je, da od bistrškega g. župnika se ni govorilo; res je da teh nesramnih besedij nisem rabil, res je, da sem rekel, da brez mojega dovoljenja noben drugi duhoven v moji fari nič nima opraviti. Djekše dne 8. aprila 1907. Dragotin Hraba, župnik.

O p o m b a : Res, človek se mora silno nazzaj držati, da ne pove temu nadutemu popu, kar mu gre. Res je seveda vse, kar smo pisali in pisali bodoemo še več. Kar se pa tiče pisanje in hajlanja, je to že več kot nesramnost. Kje na božjem svetu se več pisanje kakor v farovih? Kje se nganja več gredobij kakor v sobah politkujočih farjev? Vse kar je prav, — ali med prvaškimi duhovniki je toliko pijancev, da je strah in groza! In zato je nesramno od Hrabe, da očita požarnikom pisanje! Kar se pa tiče pesede „p....“, jo je Hraba res rabil. Sramujte se, župnik in skrite se v zadnji kot. Prihodnjič pa prinesemo še vse druge novice o vaši maziljeni osebi!

Gospodarske.

Ali se šibi trta, če se joče? — Vsekakor! Vsaka izguba soka je obenem za trto izguba moči. Trte, ki so se kesno obrezale in so izgubile mnogo soka, ostanejo čestokrat celo poletje blede. Zato se priporoča, da obrezujemo trte pred zimo ali rano spomladji, da se rana še pred aprilom zasuši. Majhna izguba trtnega soka seveda ne vpliva tako hudo.

Ali je zasaditi trto navpično ali poševno? — Čim bolj navpično zasadimo trto, boljše je, to pa zaradi tega, da pridejo korenine na spodnjem koncu bolj globoko, potem pa tudi zato, da ne poganja na trtnem čoku toliko vrhnih ali rosnih korenin. Poševno zasejanje trto lahko tudi pokvarimo ko vinograd obdelujemo.

Proti gritavosti jabolk in hruskev — Gritavost provzroča neka gliva, ki se imenuje znaustveno *fuscladium dendriticum*. To bolezni opazujemo lahko na listju in na sadju. Na poslednjem se počažejo okroglasti, rujavi olični izrastki. Osobito na jabolkah se dobijo taki izrastki pogostoma. Dostikrat se zaraste tudi več peg v eno samo. Tako sadje je navado grdo in zato se ne prodaja dobro. Najbolj napada ta gliva sadje v vlažnih krajih. Včasih vniči ta bolezni ves pridelek. Proti temu sadnemu škodljivcu se priporoča drevje škopiti in mazati z raztopino

modre galice in vapna, kakoršno se rabi perenospori na trtah. Škopiti je dvakrat, je sprič, ko začne dreve poganjati, toraj preden v drugič pa po četru. Za škopljene se lahko navadna škopilnica, še boljša pa je kakoršno ima v zalogi Gor. kmet društvo nese tudi 14 metrov na risoko in stane. Ta škopilnica se rabi tudi za škopljene. Tudi žepljanje zadnega dreva pomaga neki gritavosti. Žeplati je seveda spomladji ob vremenu.

Kedar vežemo trto, vpogniti je razgoj kjer hočemo, da nam požene krepko mleko. Pozdi na vognjenem mestu zastaja namreč trta in zato se nakopiči v one oči, ki se nabreduje proti zemljiji, vedno manjšo moč bodoce, sprednje mladice, nasprotno bodo najboljši, dne rastla vrhnja mladice na oni rozgi, ki jo žemo navpično. Kdor hoče imeti toraj mladje na zadnjem delu mladice (poleg tega naj v pogledu rožje proti zemljiji, kdor hoče spredaj močno mladiko (n pr. oni, ki hoče mladite trte na latnik), ta naj privezuje rožje na

Zatirajte listne usi po sadnjem drevu ko se pokažejo. V ta namen se najbolj približa tobacični izvleček, ki se stanjša s 50 krati vode. Tobacični izvleček se dobiva v zalogah po nizki ceni.

Napravite si v vinogradu jamo za vodo V mnoge vinograde moramo voziti vodo za pljenje cele ure daleč. In vendar bi se da majhni trugom nabrat v vinogradu samem trebno vodo. V nekaterih vrstah zemlje, kjer je sovdan, opoka in ilovica ni treba nam drugega, kakor izkopati na primernem bodisi blizu poti ali ob kakem jarku primerno in vode bo tu vedno dovolj. Tam, ne drži zemlja vode, treba bo seveda jame zidati z ilico ali pa cementirati. Take jame si morali napraviti po vinogradih osobito posestniki, ki nimajo vozne živine. S tem mnogo na dobičku. Kdor nima toraj še jame v vinogradu, naj si jo napravi sedaj.

Cepljene sadnega drevja se pričenja ter se nadaljuje, dokler drevje, kakoršno se haja v drevesnicah je najboljši način cepanja v sklad, s tem, da se prereče cepic in poševno. Prereza naj bo približno 2 do 3 tako dolga, kakor je cepic debel. Seveda rata biti pri tem načinu cepljena podlagi cepic ednake debelosti. Če je podlaga bolj bela, cepiti je v razklad ali v naklad. V naklad se podlaga razkolje preko sredine a se zarezje v dobi zagozde ter vtakne takoj poklinjo, da se lubad na podlagi in lubad cepicu spojita. Zarezti na cepicu morate biti volj dolgi, da ne nastane ob razpoki prostor, vsled česar bi se cepic posušil. Cepljenu v naklad odreže se na podlagi takoj lubada in lesu, da bo zamogel cepicu popolnoma pokriti. Cepic je prerezati, kakor pri cepljenu v sklad. Da bo na početku bolj trdno stal, je dobro, če se napravi gornjem koncu prerez majhno zarezo, ob tem se nasloni Cepic vrhu prerezane polote se privije v podlagi z vrbo ali še bolj ličjem. Za obvezno rabi se pri nas navadno ali cunje. Če je spomlad vlažna, je tako ob dobra, v suhi spomladji pa se mah posušati se cepic ne prime. Boljše je, če rabivo na temen cepilni vosek ali cepilno smolo.

Katero umetno gnojilo je sedaj deti — V tem času je potrositi po gradu superfosfat (na njivo zemlje okoli na oral od 2—3 q) in kalijev sol (na okoli 50 kg, na oral okoli 80 kg). Trosi kakor bi sejal žito. Ta gnojila je potem kopati ali podorati. Ko bodo začele trte prernati, potrositi je še soliter (okoli 30 kg njivo ali 50 kg na oral). Soliter se postavi kar na vrhu ali pa se podpleje.

Brzjav.

Iz Rogaške Slatine Danes vse pri „pošti“ zbrani volilci okrajev Rogaške in Smarje sklenili so enoglasno, postaviti viničnega kmeta Andreja Drobena, sestnika v Kačjem dolu kot kandidata v državni zbor. To pa iz tega vzroka, ker jim na

nestju ni bila priložnost dana, svojo željo izpoliti in v g. obč. tajniku Vinko Žurmanu ne je dovolj trdnega kmetskega zastopnika, vendar je sprejel mandat od celjskega advokata in cestovnega zavetnika.

Listnica uredništva in upravnosti.

Dopisnikom. Zaradi volilnih dopisov smo morali neki poskrbiti celo vrsto dopisov! — Velikovec: Vse po uenjo. Pozdrav! — Sv. Marko niže Ptuja: Vsi številki na bilu mogoče! — Lindenhof: Prepozgo na bilu! — N. B. Žitaravas: V kratkem dobite mlačne poslovne! —

Loterijske številke.

odo imenec, dne 6. aprila: 67, 61, 86, 64, 3. olj meseč, dne 13. marca: 34, 59, 31, 8, 37

Kaj toči majhen sem možic!
Pa sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Ku sem kathreinjevo kavo pil.

V najem

oddalo dobro idoča kovačnica (Hammerbitti) z mnogimi kupovalci. Več pove g. B. Fersch, Maribor Poberschstrasse Nr. 9.

AVIZO!

podlagajo hočete realitetu ali obrt vsake vrste, hotele, avtobuse, gostilne, posestva, ceglarne, sanatorij itd. na območju ali v provinciji hitro in zaupno kupiti ali prodati, obrnite se zanesljivo na

prvorazredno internaciona podjetje in trgovino s realitetami Dunaj V/2, Schönbrunnerstr. 80.

Prvi največji podjetje, zastopstvo v vseh provincah Avstro-Ogrske. Kar se ogledovanja in pogovora treba zahtevanje brezplačni obisk, za kar vam ni treba nič plačati.

Prava britev iz Solinga

za vsako mojo britev prevzemam polhogarancijo, ker je vsaka iz najboljšega angleškega jekla izdelana.

Štev. 8700 Dobra britev, s fino poliranom voto brušeno klimo, povsem ostra, črno poliran les in etui K. 1,50

Štev. 8700 Posebne dobra britev, najfinje po-

lirana $\frac{1}{2}$ voto brušena, povsem ostra, črno

pol. les in etui K. 2.—

Štev. 8703 Ista britev kot 8702, ali $\frac{1}{4}$ voto brušena K. 2,50

Štev. 8706 Najnejša britev iz posebno dobrega dela $\frac{1}{4}$, voto brušena, črno poliran les, povsem

ostra in etui K. 2,80

Štev. 8710 Izredno fina britev v izborni izpeljavi $\frac{1}{4}$, voto brušena, črno pol. les, povsem ostra

$\frac{1}{4}$ voto brušena, črno pol. les, povsem ostra

MASTIN

doktorja pl. Trnkóczyja krmilno varstveno sredstvo se dobiva pristno pri trgovcih le pod imenom Mastin. Previdni kmetovalec ga primaše krmni vsaki domači živali. Najvišje kmetovalce na razstavah in tisoči zahvalnih pisem pričajo o velikih uspehih, ki se dosežejo z mastinom.

Tovarniška zaloga: lekarnar Trnkóczy, Ljubljana. 51

Hamburg-Amerika-Linie.

Najhitrejša vožnja po morju 5 dni, 7 ur, 38 minut. Rednadirektne zvezne z brzo in poštnimi parniki, ki imajo dvojnatevijake,

iz Hamburka do New-Yorka; dalje v Kanado, Brazilijo, Argentinijo, Afriko. Natančnejša pojasnila daje Generalna agencija za stajersko Gradec, IV., Annenstrasse 10, „Osterr. Hof.“

Hlapец se takoj sprejme k dvema konjam, mesečna plača 24 kron pri g. J. Novak, Loka pri Zidanem mostu.

250
74

Za nasad

oddaja se nove vrste, zelo plodovite, nizke, grahova in fižolova semena pri

Adolf Sellinschegg
v Ptiju.

Frišne lupine (stročje) se kupuje v vsaki množini nazaj.

163

Ura na perpendikelj z bilom (Schlagwerk) K 10.50 v lepo polirani kostni orehovega lesa, 30 ur idoča, z belo cifernico, 61 cm visoka K 10.50. Ista, 14 dnj. ideča, z bilom (Schlagwerk) na ure in na pol ure . . . K 14.20 Bilo sileno zvonjenje v stolpu zvita ceno pri prvi uri za K 1.—, pri drugi za K 1.50. Te ure so vsled svoje vrednosti in krasote elegantni predmet v pohištvi. Za vsako uro 3 leta pismene garancije.

Razpoložljivo po povzetju

HANNS KONRAD

Prva tovarna ur v Mostu (Brix) št. 876 (Češko). Bogato ilustrirani cenik z nad 3000 podobami se pošljejo po zahtevi vsakomur zastonj in franko.

549

Hans Wouk
veletrgovina z mešanim blagom,
671 vinom in žganjem
v Poličanih

priporoča p. t. občinstvu svojo bogato zalogo izbornega špecerijskega blaga, kakor fine parne moke, vinberle, cibube, kave, masti, jedilno olje, petrolej itd. kakor tudi zalogo manufakturnega blaga, štofi, druki, platno itd.

Nakupuje

žitje, jajca, maslo in poljske pridelke.

Nakup in prodaja

dobra pristna naturna vina en gros in dobro pravo žganje en gros in en detail.

Upravnijo „Štajerca“

sprejme takoj, oziroma v enem mesecu

upravnika (Administrator).

Razumeti mora popolnoma knjigovodstvo (Buchführung) in biti izurjeni korespondent v nemškem in slovenskem jeziku. Plača po dogovoru. Ponudbe je vposlati

čimpreje

upravnemu „Štajercu.“

Zahtevajte brezplačno

in franko moj veliki ilustrirani cenik s čez 3000 slikami o niklastih, srebrnih in zlatih urah, kakor o vsakovrstnih srebrinah in zlatinah, godbenih instrum. robe iz jekla in usnjja po prvotno-tovarniških cenah, Niklasta remontna ura . . . K 3— Sistem Roskopf-patent . . . 4— Svicaarska originalna sistem Roskopf patent-ura . . . 5— Registrirana "Adler-Roskopf" niklasta anker-remontoar-ura . . . 7— Srebrna rem.-ura "Gloria" deh . . . 8.40 Srebrna rem.-ura z dvojničnim pokrovilom . . . 12.50 Ura kukavica K 8.50, budilnik 2.90 kuhińska ura K 3— Schwarzwälder"ura K 2.80.

Za vsako uro 3 letno plemeno jamstvo. Nobene rizike! Zamenjava ali pa se denar vrne.

Prva tovarna za ure **Hanns Konrad**
v Mostu (Brix) št. 876 (Češko). 518

Šivalni stroji

(Nähmaschinen)

se kupujejo zanesljivo dobro in zelo po nizki ceni v trgovini

bratov Slawitsch v Ptiji.

Ker nimam agentov je cena zaradi tega tako nizka. Vsak se naj pripravi in zahteva pismeno ali ustmeno cenik (Preiskurant). Proda se zanesljivim kupcem na mesečne rate.

27

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekladanja v New-York in v Filadelfijo. — Dobra hrana — Izborna oprava na ladji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila daje

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtei na Dunaji ali

Franc Dolenc, konec agent
v Ljubljani, Kolodvorske ulice štev 41. 537

Prodajalka

dobro izurjena v vseh strokah mešane trgovine, srednje starosti in

Učenec

ne pod 14 let star, nemščine več in poštenih staršev se sprejme pri tvrdki J. Razboršek. Smartno pri Litiji.

249

Oblastveno varovanje!

Vsake ponarejanje kaznovno

Edino pristen je

Thierryjev balon
z zeleno varstveno znamko z 12 majhnimi ali 6 dvojnatimi stali ali velika specjalna steklenica tentum zaklomkom K 5—

Thierryjevo centrifilno mali za vse že za tako stare rane, poškodbe itd. 2 lončka K 3-60. Po sami po povzetju ali denar. Te dve domaci zdravili ste ko boljši splošnoznanii in starejši Naslavija naj se na lekarjaria A. Thierry v Prez. Zaloge po skoro vseh lekarjih. Icie s tisočizvnimi zahvalnimi pisevimi stojnji in poštne prosto.

Kdor ima resni namen, prodati ali posestvo, obrne naj se zaupno na

c. kr. koncesionirano

pisarno za promet s posestvo

Carl Magnet

knjigoveznica in prodajalna papirja v Verne Obere Postgasse 113. Le tam so oznanjeni mesto in deželo, za lepe kraje, za polevanje (Sommerfrischen) bližini jezer, v krajih krajnah, mala, srednja in velika posestva, in stanovnina poslopja, vile itd. po vseh

Resni kupci naj se, da dosežejo hitre in osebno do gorej omenjene pisarne obrne, nudbe za nakup in prodajo zastonj, celo ležba pri ogledu brez troškov.

Pozor!

Če želite trgovino, obrt ali realijo gostilno, vilo, gostilno, graščino, pekarno, višče prodati, ali ako iščete na posodo delovanja pri kakem podjetju, se obrnite upno do veleznane firme „Intern. Gas-courier“, Centrale Graz, Elisabethstr. 6. Prav je prvo v tej stroki. Glavni zastopnik te dni sem. Če se hočete z njim brez posvetovati, prosimo da nas takoj obvestite.

V ptujskem mestnem sojem kopališču

re dobijo odšimali kopeli s hlaponom po fih jako znižanih cenah. Vsak navaden tudi ura pošte dan in vsako nedeljo in vsak petek v 11 ur predpeldan za 60 vin. (30 carjev.)

Vedstvo ptujskega mestnega kopališča (P. Badeanstalt).

Jajca

kupuje po prav dobri ceni And. Suppan, povalec jajc v Ptiju (Rossmanova hiša blizu sojilnice) in v Središču (Dečkova hiša).

Prodajalci

dobjo kupce!!!

za prodaje vseh vrst, fabrike, vile, penze, posestva, mline, ceglarne, hoteli, gostilne, skaka posestva itd. samo po prvorazrednem, realnem in kulačnem podjetju ter realitetami.

Centrala : Dunaj V. Schönbrunner

Zahajevanje brezplačni obisk glede razgovora in ogleda, možno zlasti nato, da nas ne zamenja z drugimi manj podjetji.